

Fundamentet

Mine kunstprojekter fokuserer primært på det socialt konstruerede rum, det konstruerende subjekt og på forholdet mellem de to. Ved at ændre de fysiske eller mentale kvaliteter ved et rum kalder mine projekter på andre former for subjektiv væren, handlen eller tænkning i det rum.

Min kunstneriske praksis baserer sig på et teoretisk fundament af kritisk psykologi, handlingsteori og social konstruktionisme, der alle hævder at der er et gensidigt konstituerende forhold mellem menneske og samfund, mellem individ og system. Mennesker skaber samfund og samfund skaber mennesker. Handlingen er det transformerende punkt, og forholdet mellem strukturelle præmisser og social praksis bliver genstand for undersøgelse.

Den franske sociolog Bruno Latours Aktør Netværks Teori er også en inspirationskilde. Her forstås virkeligheden som et net af stærkere eller svagere forbindelser, og dermed ses eksisterende skel og kategorier som konsekvenser af sociale konstruktioner og ikke som naturgivne fænomener i verden.

I disse teorier finder jeg et potentielt alternativ til den aktuelle sociale orden og et frigørende mulighedsrum for andre versioner af virkeligheden.

Dette ønske om at forstyrre den sociale orden, puste til den, ruske i den, gi luft og liv til andre ordener gav sig bla udtryk i udstillingen reconstructing de-mo-cra-cy i London (2005). Muhammedkrisen og diskussionen om ytringsfrihed var stadig i folks bevidsthed. Jeg dækkede galleriet med danske aviser fra gulv til loft og skabte et fortættet smukt og klaustrofobisk mediedækket rum. Derudover indbød jeg beskueren til at svare på hvad deres drømmedemokrati var. Et af svarene lød: "My dream democracy.. is when I don't have to dream any more".

enter SPACE RELATION inter ACTION SUBJECT enter

I mine projekter udfordrer jeg social praksis og social struktur. Jeg er optaget af den sociale effekt af subtile forskydninger af tid og rum. Ved at forme og omforme social form, udvide og fordreje social udveksling, udfordrer jeg også kognitive strukturer. På udstillingen Make a difference (2004) lavede jeg galleriet om til en platform for social udveksling. Jeg indbød beskueren til at deltage i opbygningen af selve værket som bestod af skumpladefigurer udskåret efter de besøgendes kroppe og positurer. Resultatet var en registrering af kroppe i rum over tid.

Looking at shopping (2004) forstyrrede ligeledes den sociale orden da jeg og to andre kunstnere installerede os i en hip tøjbutik i 14 dage for at udvide udvekslingen af objekter og idéer. Jeg tog Polaroid billeder af butikkens kunder og hængte dem op i prøverummet. Herinde hørtes også en båndoptagelse af en kvinde der læste op af eventyret Snehvide... Lille spejl på væggen dér, hvem er skønnest i landet her?

Jeg finder grænserne af allerede etableret og defineret rum særlig interessant at arbejde med, fordi grænser er åbne, eller som Latour ville sige, løsere forbundet og tilbyder dermed flere handlemuligheder, et større handlerum. Grænser giver andre handlepræmisser og opfordrer til alternative konstruktioner af rum. Grænser er til forhandling.

Som eksempel kan nævnes mit projekt G-rummet (2005) hvor en række spørgsmål blev stillet i et vindue i en boligblok der grænser op til en offentlig park i København. Spørgsmålene som fx lød Hvor går grænsen? kunne læses fra parken og hentydede både til det konkrete sted værket blev vist, på selve grænsen mellem privat og offentlig rum, og det aktuelle sociopolitiske rum på det tidspunkt, lige før et folketingsvalg.

Denne kredsen om rummets grænseflader kunne også ses i videoinstallationen Inside Out (2008). Her viste jeg en videoprojektion i et tidligere butiksvindue. Beskueren så et interiør med køkkenvask og køkkenvindue. En kvinde kom ind. Hun begyndte at vaske op, og da arbejdet var færdiggjort forlod hun igen rummet. Her trak jeg det intime indadvendte rum ud på den udadvendte facade og skabte en tankevækkende og poetisk mangel på adskillelse.

Mit kunstneriske arbejde eksisterer ofte i afgrænset tid og rum. Det bliver ofte til i kontakten med subjektet, og det er ofte sted-, rum- og situationsspecifikt. Nogle gange opfordrer jeg til aktivt engagement, nogle gange opfordrer jeg til stille refleksion. Ofte opfordrer jeg til personlig stillingtagen.

Mit arbejde indebærer en opfordring til at re-konstruere vores intersubjektive rum. Det indebærer en opfordring til at reagere. Til at inter-agere.